

FLORS

Un relat de: [celesti1462](#)

Quan me vaig despertar ja no hi era. Havia baixat a demanar-me sal i, en sortir la lluna, es va atemorir i no va voler tornar al seu pis. Temia la lluna, temia la nit. Me va explicar que quan era petita son pare hi va desaparèixer, a la lluna. Que s'hi havia passejat una bona estona. I que va trobar-hi flors. Vaig pensar que no hi tocava gaire, la Marta, però la vaig veure tan amoïnada que es va quedar a sopar i, en acabat, prenguérem conyac i carquinyolis. Seguérem al sofà i ens acotxàrem dessota la manta escocesa i riguérem molt. Arribaren amb passos imperceptibles els petons i les carícies i quan vaig voler fer-li l'amor em va dir que no. No podia tenir relacions els dies de lluna plena. Era una promesa que havia fet al pare el dia que va saber que la nau tornava a la terra sense ell. Maleït protocol...